

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Tacu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Alexandreau Leonid Mihail, născut la 23 noiembrie 1967, originar și domiciliat în or.Cimișlia, str.Livezilor 12.

Termenul examinării cauzei:

1. 28.09.2011 – 15.11.2013 – prima instanță;**2.** 14.12.2013 – 04.02.2014 – instanța de apel;**3.** 25.03.2014 – 04.06.2014 – instanța de recurs.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 15 noiembrie 2013, Alexandreau Leonid a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Codul penal la 1 an închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la Alexandreau Leonid în beneficiul lui Tacu Ion prejudiciul material în sumă de 2385 lei și prejudiciul moral în sumă de 2000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, în noaptea de 18 spre 19 august 2011, după orele 24.00, Alexandreau Leonid conducând microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î C PH 029, pe traseul Chișinău-Cimișlia, în direcția or.Cimișlia, în apropierea s.Răzeni, r-nul Ialoveni, nu a ținut cont de prevederile pct.45 alin.(1), (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează expres că, „conducătorul de vehicul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, a manifestat neatenție în situația rutieră cu condiții de vizibilitate redusă din cauza întunericului, având posibilitatea tehnică de a evita impactul, a tamponat vehiculul cu tracțiune animală, condusă de către cet.Tacu Ion căruia, conform raportului de expertiză nr.2099/D din 29 august 2011, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

3. Inculpatul a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că prima instanță a dat o

apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, incorect ajungând la concluzia privind vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, că ordonanța și rechizitoriul sînt nule, deoarece accidentul rutier s-a produs la 18.07.2011, iar în actele menționate este indicat că acesta a avut loc la 15.08.2011.

3.1. Partea vătămată I.Tacu a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauze și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, pe motiv că cea aplicată este prea blîndă, deoarece instanța nu a ținut seama că inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu a recuperat prejudiciul material; admiterea acțiunii civile cu încasarea prejudiciului material în sumă totală de 9200 lei, venitul ratat în sumă de 6000 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, considerînd că cuantumul despăgubirilor materiale și morale care a fost încasat este prea mic, în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, au fost admise apelurile declarate de inculpat și de partea vătămată, casată parțial sentința, în latura civilă și pronunțată o nouă hotărîre, în partea dată.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Tacu Ion către Alexandreanu Leonid, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, a verificat și a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.264 alin.(1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate I.Tacu, a martorilor I.Jechiu, I.Țirgoală, V.Pelivan, A.Carabet, cît și prin alte probe scrise administrate la dosar.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză, în temeiul art.100, 101 Cod de procedură penală, combat declarațiile inculpatului, prin care ultimul susține că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a stabilit că de către prima instanță s-a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă în limitele legii sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a conchis că, conform art.225 alin.(3) Cod de procedură penală, aceasta urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile, deoarece cuantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune dispus spre încasare nu a fost justificat prin careva probe.

5. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar partea vătămată Tacu Ion care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor susmenționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu încasarea în beneficiul său a prejudiciului material în sumă totală de 9200 lei, venitul ratat în sumă de 6000 lei și prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă și nu va fi atins scopul pedepsei penale, și neîntemeiat instanța de apel nu a admis integral acțiunea civilă înaintată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului partea vătămată a invocat ca temei de casare a sentinței și deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus clar, și instanța nu a admis o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția.

Mai mult, din textul recursului se vede că autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă, critică aceste hotărîri numai referitor la blîndețea pedepsei stabilite lui L.Alexandreau în temeiul art.90 Cod penal, cît și neadmiterea integrale a acțiunii civile.

Motivele recurentului, precum că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal inculpatului, Colegiul le consideră neîntemeiate.

Potrivit art.90 Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond a menționat că la aplicarea pedepsei lui L.Alexandreau se ține cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana acestuia, care anterior nu a fost judecat, ajungînd la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii.

Prin urmare, Colegiul penal constată că prima instanță, care a stabilit pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, a respectat limita sancțiunii art.264 alin.(1) Cod penal, pedeapsă menținută și de instanța de apel care, reieșind din textul deciziei, și-a motivat concluzia, constatînd că pedeapsa stabilită este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și că aplicarea art.90 Cod penal în privința inculpatului s-a efectuat în limitele legii, astfel ca temei de a interveni în soluția adoptată instanța de recurs nu are.

Mai mult, Colegiul remarcă că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă și executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului, avînd în vedere atît principiul prevăzut în art.4 Cod penal – umanismul legii penale, cît și prevederile art.61 Cod penal.

Neîntemeiat este și temeiul invocat de recurent că instanța de apel nefondat nu a admis integral acțiunea civilă și nu s-a pronunțat asupra acesteia, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția în partea data indicând că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel partea vătămată nu a prezentat probe ce ar confirma quantumul prejudiciului material în mărime de 2385 lei, cât și venitul ratat în sumă de 6000 lei.

Astfel că, instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art.225 alin.(3) Cod de procedură penală, conform cărora dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor convenite părții civile, apare necesitatea de a amâna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra quantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, corect a admis acțiunea civilă în principiu, lăsînd soluționarea acesteia în procedura civilă.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, critica referitoare la daunele cauzate de către făptuitor și neadmiterea integrale a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului material și moral, nu influențează legalitatea soluției adoptate. Partea vătămată, precum și alte persoane care consideră că li s-au cauzat careva daune materiale și morale, sînt în drept în ordinea procedurii civile, prin depunerea acțiunii civile, să-și apere dreptul lezat.

Totodată, Colegiul penal remarcă că, recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra tuturor motivelor apelului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de partea vătămată I.Tacu și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Tacu Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, în cauza penală în privința lui Alexandreanu Leonid, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun